

Hoşça Kal Afşinim

— *mustafa-hamis* · 24 Mart 2024

HOŞÇA KAL AFŞİN'İM

Omürde kaç kez karşılaşırsız bilmem
yüreğimi sana emanet ediyorum.
Tozlu çamurlu yollarını özlerim.
Afşinim
ama müsaadenle sevgini götüreceğim
seni kalbimde yaşatacağım bilesin.
Biliyorum dağlarını kokunu özleyeceğim
Atlas tepene bakmaktan kendimi mahrum edeceğim.
ama adı üstünde ayrılık bu işte
laf anlatmaya gelmiyor Afşinim.
Ömür boyu seni özleyeceğim en zayıf andır bu hoşça kal.
el elden ayrılmaya dursun
parmak parmağı bırakmaz
hele o son akşamki, yıkan öldüren o deprem
namludan çıkan mermi gibi saplanır yüreğime
öyle bir acıdır ki
henüz sözcüklere girmedi onu anlatacak terimler
kimleri ağlatmaz kimleri sarsmaz ki

hele ölümün kod adıdır o omuz üstü son bakışlar
hele o sallanan eller, o ağlayan gözler
o yürekte saklanan yangın tufanı
kaç babayiğit sevdanın kanadını kırdı
kaç kişi kefeni giydi
ben o yüzden hoşça kal diyorum
kaç ölüm, kaç kefen,
ben sana hoşça kal diyorum ama
sen yine de gözlerimde
sen yine de yüreğimde
sen yine de bende kal Afşin 'im.
Nevşehir kucağını aştı bana,
Hoşça kal hoşça kal canım Afşin'im.

Mustafa Hamiş
Ressam şair
Serbest şiir